Ч. 200. Второк 17 (4) вересня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З евхаристийного конґресу. — Ґр. Штірґк обіймав урядоване. — Скликане делеґаций. — З Балкану.

Про участь Русинів в евхаристийнім конґресі подають часописи такі дальші вісти:

Специяльний поїзд з рускими участниками конґресу прибув до Відня в четвер. Загалом з прибувшими передше число Русинів-участників конґресу творить майже 4000 голов, котре то число й „Reichspost" уважає незвичайно великим, коли взяти під розвагу економічне положене сільского населеня. Поїзди були переповнені, через що їдучі сильно перетомили ся. Через те, що приїхало таке велике число участників, а орґанізацию займав ся сам о. крил. Редкевич з дяком Біґуном, то не все йшло гладко, так що мусів і на двірци і коло церкви сьв. Варвари інтервеніювати справоздавець „Reichspost", який апелює, щоби паломниками більше заопікувати ся та дати їм змогу оглянути Відень.

В четвер о 10 годині рано мали після проґрами розпочати ся реферати та через натовп людий до сповіди і причастия відложено реферат на по полудне, особливо, що Русини мають до розпорядимости один єдиний льокаль, церков сьв. Варвари. Наради рускої секциї евхаристийного конґресу почав Преосьвященний Константин Чехович. Відтак по промові о. крил. Волошиньского, реферували о. Гургула, о. крил. Петрушевич, о. Садовский та о. ректор Боцян.

Адміністратор гр.-кат. парохії у Відни о. крил. др. Редкевич уладив в честь церковних достойників пробуваючих у Відни dîner на 25 накрить, в яким взяли участь м. и. митрополит ґр. Шептицкий та епископи Чехович і Хомишин.

Гостинниці і дорозші заїздні місця занято або замовлено для участників на довго перед конґресом. Для біднійших участників приготовано нічліги в 400 шкільних будинках. За конґресові відзнаки і карти зложило оплати 80.000 замісцевих участників. Войсковий заряд дав до диспозициї комітетови 14.000 ліжок, а коли їх забракло, уладжено леговища з соломи на земли. За нічліг в масових кватирах плачено 1 К від особи. Конґресовий комітет помимо тих оплат доплатив 150.000 К за нічліги. Зорґанізовано також запровіянтоване участників. Товариство народних кухонь видає денно по 6000 обідів і вечер. Войсковий заряд доставив 54 рухомих полевих кухонь, котрі видають денно по 12.000 обідів в аркадовім подвірю віденьского ратуша.

В середу 11. с. м. радила в льокали Лєоґезельшафт міжнародна конференция в справі охорони еміґрантів. Наради тревали від 9 год. рано до 2·30 по пол. Взяли в них участь репрезентанти богатьох европейских і американьских держав. Австрийске правительство репрезентували радник міністерства торговлі Кавтский і радник Маркітан з міністерства внутрішних справ. Проводив конференциї пруский соймовий посол Кагенці. Поодинокі репрезентанти філій тов. сьв. Рафаіла складали звіти з діяльности товариства, котре, як відомо, працює в Австриї, Німеччині і посідає репрезентациї в усіх значнійших пристанних містах. Новоіменований для Канади греко-католицкий епископ М. Будка обговорив еміґрацийні відносини серед руского населеня і зазначив потребу іменованя більшого ніж до тепер числа руских сьвящеників в Північній Америці. Греко-кат. обряд є для Русинів великої ваги, бо руский народ живе і паде з ритуалом. В Північній Америці є тепер два греко-кат. епископства а брак духовних для поборюваня православної аґітациї, що в страшний спосіб ширить ся серед руского населеня. Відтак обговорював епископ справу сезонної еміґрациї до Німеччини а за її причину подав брак промислу в Галичині. Бесідник жалував ся на деморалізацию, на яку виставлені рускі еміґранти в Прусах. Наколи справа піде тою дорогою ще кілька літ, тоді руске селяньство буде вповні зґанґреноване.

Потім промовляло ще кількох бесідників. Конференция не перевела ніяких ухвал. Нара.

4)

ДАРУНОК ІНДА.

Оповідане Ф. Оберґа.

(Дальше).

Коли я вернув до моїх приятелів, все ще говорено про Кетлін Мавурнін. Я слухав не відзиваючись ані словом. Містер Степле Гон, котрий лише що прийшов, розповідав, що нині підчас виступленя Кетлін Мавурнін один із звістних фінансістів спонукав музику, в тій хвили, коли Кетлін виїде з манежи, стоячи на своїм кони, заграти шкотску пісню „Кетлін Мавурнін"; а коли то стало ся, відозвало ся значне число голосів і в хвили одушевленя повтаряли ті сердешні мелянхолійні слова: „Кетлін Мавурнін, — Кетлін Мавурнін!" Але Кетлін Мавурнін — так закінчив містер Степле Гон своє оповідане — не показала ся ще раз навіть і на той виказ одушевленя.

— Чи можете собі подумати, Степле — відозвав ся тут льорд Честфорд — що можна бути в Льондоні більше як дві неділі а не видіти Кетлін Мавурнін? При тім подивив ся на мене з добродушним глумом. Але той усьміх щез борзо з его лиця і перепуджений крикнув: А вам що, Ернскреґ? Таже ви такі білі як отсей обрус!

— Мені нічо! — відповів я таким голосом, що мені самому видав ся якимсь чужим.

Коли я на другий день рано, пізнійше як то моїм звичаєм, сидів при сніданю, прийшли гості до мене.

Льорд Честфорд махнув мені поперед очима вузким, коротким кольоровим паперцем. — Ви сидите тут і хочете, щоби вам все готове впало до рота! — сказав він і сів коло мене та закурив єгипетского папіроса. — Я був вже в цирку. Але я міг вже лиш льожу дістати на позавтра, на четвер. На нині і на завтра нема вже ані одного місця.

Сказавши то підсунув мені ту кольорову карточку.

— На позавтра? — Я мимоволі кивнув голову, що ні.

— Чи гадаєте, що не буде можна задля обіду у льорда Ашера? Ну, то треба вам знати, що від коли Кетлін Мавурнін перебуває в Льондоні, кожде товариство, що сходить ся на якийсь пир, розходить ся о десятій годині, щоби опісля зійти ся в повнім числі разом в льожах великого цирку.

Він ще й засьміяв ся до того.

Я сховав мовчки червоний білет до свого портфелю.

В слідуючих днях ходив я як той сновида. Я навіть не хотів о тім і думати, що маю в четвер бути на представленю в цирку а длячого так, то я сам не мав о тім ясної сьвідомости. Мене як би щось пригноблювало, але що, того я навіть не мав відваги пояснювати.

Коли надійшов четвер, то мені насунулась гадка, може ліпше не йти до цирку. Але я її відкинув, мов би бояв ся того, що буду змушений сказати, длячого не хочу йти. А коли ми були в гостині у льорда Ашера, то мені так якось здавало ся, мов би мені хтось насадив на чоло студений зелізний обруч, котрий спиняв всі мої гадки.

А відтак знайшов ся я при вході до льожі великого цирку. Ясне, мерехкотяче сьвітло аж мене пекло в очи. Який же там горячий був воздух, яка різка музика! Що ділось в манежи, я не видів і чув, але не понимав нічого. Я сидів на своїм оксамитнім кріслі мов би пришрубований на тортури і мов якийсь герой вів борбу з одною однісенькою гадкою, від котрої я в послідних днях несьвідомо завзято боронив ся, з котра тепер мене знов опанувала.

Мною аж кинуло.

До манежі влетів карий кінь.

Яскраво жовте поле, лише що повне клявнів, зробило ся в одній хвили порожне, лиш сам один карий кінь ані не заузданий ані неосідланий бігав довкола. Музика на хвильку перестала грати — а тепер нараз зачала грати шаленого чардаша. І в тій хвили по тамтім боці край манежі показала ся якась делікатна чорна стать і війшла до середини.

Густий темний кафтаник вкривав струнку хлопячу стать, що подобала на якусь тінь, яка відбивала ся дуже від жовтого піску. Чорні шовкові панчохи і чорні шовкові рукавички

с

ди конференциї будуть оголошені друком в осібній брошурі.

В пятницю по полудни в гр. католицкій церкві св. Варвари відбув ся о 2 годині по полудни евхаристийний обхід для участників Русинів. Взяло в нім участь понад 3000 участників. Вступну проповідь виголосив епископ Чехович з Перемишля. Були між иншими присутні львівский митрополит ґр. А. Шептицкий і станиславівский епископ Хомишин.

Президент кабінету ґр. Штірґк, прийшовши до здоровля, обняв в суботу на підставі найвисшої постанови управу міністерства справ внутрішних. — „Wien. Ztg.“ оповістила з тої нагоди слідуюче відручне письмо цісарске: Любий бар. Гайнольд! В часі недуги мого президента міністрів заступали ви его з мого поручення довший час мимо численних занять у власнім своїм крузі ділання, успішно і з неутомимою ревностию. Радо користаю з хвилї, в котрій кінчить ся то ведене справ, аби висказати вам подяку і повне признанє за цінні услуги, які ви при тім серед тяжких обставин віддали мені і державі. — Франц Йосиф в. р. — Штірґк в. р.

З Відня доносять: Позаяк відручним письмом цісарским скликано угорску делеґацию на день 23. с. м., проте також і австрийска делеґация розпічне свої праці. Довідуємо ся, що президент делеґациї австрийскої Доберніґ наміряє скликати повне засїданє австрийскої делеґациї для переведеня вибору до комісий, по чім комісиї розпічнуть свою діяльність.

З Білграду доносять, що воєнна горячка, яка була обхопила в послідних часах столицю і цілий край, починає потахати. Скрайно шовіністична праса, що пре до війни, не находить вже послуху. Туреччина позволила на перевіз оружия до Сербії супротив єї заяви, що не має супроти Туреччини ніяких ворожих намірів. — Так само і з Болгариї надходять вісти про значне успокоєнє умів.

Про положенє в Туреччині надходять такі нові вісти: Італіяньскі часописи доказують, що поголоски, немов би на Балкані готовила ся війна, мають ту ціль, аби наклонити Італію до заключеня мира. Тяжко повірити, аби супротив становища великих держав важила ся яка з балканьских держав на війну. Радше треба би побоювати ся скріпленої воєнної акциї зі сторони Туреччини.

„Reichspost“ містить розмову з перебуваючим у Відни епископом альбаньским. Епископ впевнює, що вісти з турецких жерел про спокій в Альбанії неправдиві. Альбанія є тепер в стані ворохобні, яку можуть втихомирити тілько реформи переведені під контролею Европи. Коли минуть музулманьскі сьвята байраму, ворохобня вибухне з цілою силою.

Новинки.

Львів, 16 вересня 1912.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михайло Бобржиньскй виїхав в пятницю вечером до Відня, щоби взяти участь в евхаристийнім конґресї.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Адам Голуховский разом з членами Видїлу краевого дром Бернадзіковским і Кивелюком виїхали до Відня, щоби взяти участь в процесиї евхаристийного конґресу, яка відбула ся сеї неділї.

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував радників скарбу Юл. Жовтанецкого, Евг. Команна, Теоф. Ісаковича, Здисл. Бартошевского, дра Юл. Чарняньского і приділеного до міністерства скарбу радника дра Мар. Немчевского старшими радниками скарбу в окрузї краевої дирекциї скарбу у Львові.

— **Отворенє приватної української школи в Коломиї.** Дня 3 вересня відбуло ся в Коломиї торжественне отворенє приватної 4-клясової народної дівочої школи з українським викладовою мовою, основаної окружним комітетом „Рідної Школи“. До школи вписало ся понад 80 дівчаток, найбільше до першої кляси, бо понад 30. По богослуженю в церкві зібрались в шкільнім будинку при ул. Собіского в домі Вп. Білоуса в сьвяточно прибраній сали записана дітвора зі своїми учителькам, родичі дітий — головно коломийскі міщани та зарібники та немалий гурток інтелїґенциї. Посьвячення доверишло чотирох сьвящеників під проводом рад. Гриньовского, котрий по посьвяченю промовив кількома словами до діточок і учительского збору, вказав на ціль, для якої школу основано і побажав як найбільших успіхів в праці. По сїм голова комітету проф. Даниш віддав в рамени комітету школу суспільности та підніс при тій нагоді заслуги Вп. меценаса Т. Дембицкого, що жертвував на початок для школи 1000 корон.

— **Проґрама отвореня вистави домашного промислу в Коломиї** в дни 21 вересня така:

1) О 9 ій годинї рано торжественна Служба Божа в місцевій церкві парохіяльній.
2) По Богослуженю вінчанє гуцульскої пари молодої в Космачи з оріґінальними звичаями Гуцульщини з участю численної гуцульскої дружини.
3) Похід з церкви на площу вистави.
4) Торжественне отворенє вистави.
5) Сцени з гуцульского житя і їх обряди весїльні на площі виставовій.
6) Оглядане вистави і
7) Вечером комерс.

Вступ на виставу 1 корона, а для селян, міщан, войскових нисше фельдфебля та шкільної молодїжи по 60 сотиків.

Всяких близших інформаций дотикаючих вистави мешкань і продажи білетів на комерс уділяє ся в канцеляриї льокалю вистави.

Додати належить, що в тім дни попри виставу відбуде ся повітовий здвиг Січий з цілої Коломийщини.

— **Землетрясенє.** Университетска обсерватория в Будапешті записала оногдашної ночи сильне землетрясенє в недалекій віддали. Початок землетрясеня був о 12 год. 34 мін., а конець о 1 год. 15 мін. Найвисше вихиленє в північно-полудневу сторону доходило до 100 мильм, найдальше вихиленє в напрямі східно-західнім 124 м. Рівночасно наспіла вість і з Константинополя, що там дало ся о 1 год. над раном почути сильне землетрясенє. Мабуть Дарданелї знов потерпіли.

— **Пригода з самоїздом.** В пятницю вечером около 6 год. їхав межи Городком а Судовою

доповняли ще то сильветкове враженє. Лиш маленька головка, котра ще меншою видавала ся від того, що волосє на ній було гладко причесане а коси, уложені в розети, притулювали ся орнаментально до делїкатного личка — лиш тота дивна, майже аж строго виглядаюча головка зраджувала, що тота дитинята стать то стать молодої женщини. Личко було біле а на нім анї слїду якоїсь штучної краски. Від самого волося і шиї аж по кінчики пальців і по самі стопи все було на ній чорне а блїде личко сьвітило ся як статуя вирізьблена з гебанового дерева зі сьвітячим лицем із слонової кости.

То була Катлїн Мовурнїн!

В шаленім бігу підбігла до карого коня. Вже здавало ся, як би той карий, що гнав чвалом, готов єї перевернути і потратувати — аж ось кінь і женщина перебігли попри себе, так лиш о волос не зачепили одно другого.

Відтак нагло тота чорна дрібонька стать перебігла впоперек через круглу площу і заким ще видці могли зміркувати, що стало ся, гнав вже карий попри них а на его хребті стояла просто до гори чорна гебанова статуя — піднимала ся спокійно і гордо в гору чудово красна в кождій лінії.

Грімкими оплесками нагородила публика той шалений скок, але Катлїн Мавурнїн не виділа і не чула того признаня. Мов би вилита з чорним конем з одної маси стояла она спокійно на хребті коня, котрий все ще гнав з цілої сили і не звважала зовсім на оплески публики. То було майже якесь чудо, як тота ніжна дрібонька стать могла так держати ся на кони, нічим як лиш підошвами своїх ніг, а вид коня і чоловіка був при тім так красний, що не можна було досить надивити ся.

Аж ось вбіг до манежі другий карий, котрий сильними скоками підбіг напроти першого. Ледви видко було, що стать Катлїни Мавурнїн наставилась до скоку — аж ось вже й стало ся: стояла вже на другім кони і гнала на нім дальше. І знов роздали ся грімкі оплески і знов Катлїн Мавурнїн на них не звважала, пролунали без враженя для неї.

То завсїгди так! Сатана з неї і ангел — замуркотїв льорд Честфорд коло мене. — Она не з тих кітонок, що то звичайно знаходять ся між циркусовими людьми! — Уважайтеж — тепер приходить велике сальто. Она буде перескакувати з одного коня на другого, як ось тепер а при тім і перевернє ся у воздусї.

Оба коні, що гнали оден напроти другого, добігали до себе. Сим разом видко було, як тота зовсім ніжненька стать складала ся до скоку. Як би якась маґічна сила підкинула нею, так полетіла она в гору, перекинула у воздусї, а відтак — —

З місця видців роздав ся якийсь страшенний крик многих голосів. Тепер видко лиш було, як два коні без їздця гнали мов шалені, а в яскраво жовтім піску манежі видніла ся якась подовгаста чорна купка.

Катлїн Мавурнїн при великім скоку впала на землю!

Музика нараз серед чардаша урвала і перестала грати. Служба від коний по коротких трудах зручними способами половила коні і вивела їх з манежі.

Кількох панів перепхало ся поміж видців і перелїзли через бариеру до манежі. Місце, де лежала Катлїн Мавурнїн на земли, обступила тепер велика товпа людий. Поміж ними показав ся в червонім фраку директор цирку, а по его рухах видко було, що він не в силї був спаматати ся. Щораз більше людий стояло або клячало на тім однім місци, на котре очи всїх були звернені. Однак упавшої зовсім не було видко.

В цілім цирку настала нараз страшна тишина. Кожда хвиля видавала ся вічностию. Тут і там дав ся почути тихий плач перепуджених дїтий або женщин, що не в силі були оцямятати ся, а відтак знов серед тих многих тисячів людий наставала глуха тишина, що ще страшнійша була як кождий крик.

Наконець серед тої громади людий, що обступила була упавшу, зробив ся рух. А відтак видко було, як двох людий підняло ту дрібоньку чорну стать із землї і винесли. Головка з чорними розетами кіс притуленими до білого як сніг личка звисала низько в долину.

Льорд Честфорд підбіг до якогось лїкаря, що недалеко від нашої льожі переходив через манежу. Що то стало ся? Скажіть, бійтесь Бога! — спитав він.

— Зломане стовпа хребтового. То смерть без болю — відповів той з тиха.

— Погибла — погибла! — сказав льорд Честфорд тронутий глубоко.

Я не міг анї слова сказати. Я мусів ужити всеї сили волї, щоби мої дрожачі щоки добре одну до другої притиснути і не розплакати ся нервовим корчевим плачем. В менї відозвало ся голосно одно одиноке імя: Йорґі — Йорґі!

Чи знав же я, якого рода був его дарунок?

Як я зайшов до свого готелю, того вже зовсім собі не пригадую. Памятаю ще лиш то, що я пересидів цілу ніч при бюрку в моїй комнатї, підпершись руками і притиснувши собі добре виски з тим чувством, мов би того було потреба, щоби страшні гадки не розсадили менї голови.

(Дальше буде).

Вишнею самоїзд, котрим кермував его властитель Віктор Ґневош з Новосілець. Разом з ним їхали два его знакомі, лікар др. Котарский і Кокуревич, крім того шофер і слуга. На ховзкій дорозі самоїзд скрутив бік і впав до рова. Др. Котарский внаслідок того так проравив собі голову, що стратив притомність на місци. З рани плила кров так сильно, що трудно єї було спертв. В стані безнадійнім привезено его до шпиталю. П. Кокуревич покалїчив ся менше тяжко, а шофер зломив собі ногу. П. Ґневошови і слузї нїчого не стало ся.

— **Нові жерела нафти.** На Угорщині в чонґрадскім комітаті викрито дуже обильне жерело нафти. Також і в Семигороді викрито якесь жерело нафти, котре дає так само дуже велику скількість нафти.

— **Морози, спека і зливи** — все на купу! Сьвіт очевидно перевертає ся до гори ногами. В цілій Анґлії настали від кількох днів морози а в Сполучених Державах північної Америки така спека, що люди гинуть від неї. В удільній державі Огайо в одній місцевости занедужало від удару сонця аж 60 осіб а в Чікаґо померли від удару сонця 3 особи. З Відня доносять, що там настала незвичайна студінь і злива без кінця. На Шнеберґу впав такий сніг, що шпортовці зачинають вже на ґренджолах їздити. В Льомбардиї впали також снїги. — В виду того не дивниця, що й у нас настала студінь і дощам нема кінця.

— **Крадежі на великі розміри.** В ночи з середи на четвер вломили ся злодії до уряду податкового в Кольбушевій і вкрали 28.000 К. Повідомлено о тім сейчас сусїдні станиці жандармскі, котрі обсадили зараз стациї зелїзничі. Вислїд облави був над сподїване успішний, бо в Ропчицях зловлено одного з тих злодїїв і відобрано єму 10.000 корон а в Сендзїшові знов двох, при котрих мабуть знайдено решту гроший, злодійскі знаряди і бразнїґи. Один із злодїїв стріляв кілька разів до жандармів і одного функціонаря зелїзничого, але не зранив нікого. — З Велички доносять: В суботу в полудне в часї неприсутности касиєра невислїджений доси злодій вломив ся до салїнарної каси і вкрав 14.000 корон. Арештовано підозрілого о крадїж робітника.

— **Станиславівского дефравданта**, Германа Бернцвайґа, котрий по спроневіреню кілька десять висячів корон на шкоду фірми Юлія Кіллера в Станиславові, щез без слїду і мабуть виїхав до Америки, вислїдила поліция і мабуть незадовго дістане єго в свої руки. Поліция ствердила, що Бернцвайґ перебував через цїлий день в Гамбурзї і виїхав звідтам кораблем „Граф Вальдерзе" до Філядельфії. Вість ту зателе́ґрафовано комісарияти поліції в Станиславові з тим, що приарештоване Бернцвайґа на кораблі може настати лиш на жадане австрийского консуляту в Філядельфії, куди треба віднести ся телеґрафічно зі згляду на то, що корабель, на котрім поплив Бернцвайґ, причалить около 20 вересня до Філядельфії.

— **Незвичайні наслїдки спорту.** З Бельфасту в Ірляндиї доносять: Підчас гри в ніжного мяча або т. зв. футбаль прийшло в суботу по полудни до поважної бійки, котра обняла тисяч людий. Богато осіб побитих до крови падало на землю. Поліция показала ся безсильною. Стріляно також з револьверів. Аж коли наспіла поміч, удало ся поліції розділити противників. До шпиталю відставлено 58 ранених. Декотрі з них мали рани від куль а кількох єсть тяжко ранених. Вечером було вже спокійно і нікого не арештовано.

Телеґрами.

Відень 16 вересня. Намістник Бобржиньский і Маршалок ґр. Ґолуховский від'їхали вчера вечером о 7 год. 45 мін. до Львова.

Відень 16 вересня. Міністерство для Галичини комунїкує, що проґулька міністрів до Галичини відложено на кілька днів. Незмінена зовсім проґрама буде в найблизших днях оголошена.

Відень 16 вересня. „Alld. Korr." доносить, що вчера відбули ся численні збори всенїмецкого товариства для східної Мархії, на котрих занято становище против евхаристийного конґресу і ухвалено однодушно резолюцию в користь руху „Los von Rom".

Константинополь 16 вересня. Як доносять з автентичного жерела, Порта відкинула послїдне предложенє Італії, щоби Порта оголосила независимість Лїбії і в той спосіб дала Італії можність порозуміти ся з населенем Тріполїса що до обнятя Італією верховної власти. Турецкі делеґати мали вже виїхати з Льозани.

Київ 16 вересня. Під селом Ломчинці на Поділю втекли з вязниці арештанти, напали на 5 купців і зрабували 100 рублів а одного з купців убили

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного, Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправля знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попереднего дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.
До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).
До Яворова: 8·40, 5·45.
До Підгаєць: 5·55, 4·53.
До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.
До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець;

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30
Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57
З Яворова: 8·12, 4·20
З Підгаєць: 11·10, 10·20
Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в недїлї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в недїлї і сьвята рим. кат: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і недїлю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного теру перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).